U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Lenky Kaniové a soudců JUDr. Marie Žiškové a JUDr. Zdeňka Kühna v právní věci žalobce: **O. B.**, zastoupen JUDr. Františkem Suchánkem, advokátem se sídlem Babice 314, Říčany, proti žalovanému: **Krajský úřad Kraje Vysočina**, se sídlem Žižkova 57, Jihlava, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 22. 11. 2011, čj. KUJI 98249/2011, sp. zn. OUP 383/2011 Cí-2, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 16. 4. 2012, čj. 57 A 154/2011 – 44,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá.**

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

III. Žalobci **se vrací** zaplacený soudní poplatek ve výši **5.000 Kč**, který mu bude vyplacen z účtu Nejvyššího správního soudu do 60 dnů od právní moci tohoto usnesení.

Odůvodnění:

Žalobce (stěžovatel) byl rozhodnutím stavebního úřadu Magistrátu města Jihlavy ze dne 19. 8. 2011 uznán vinným ze spáchání přestupku podle § 178 odst. 1 písm. f) zákona č. 183/2006 Sb., stavební zákon, neboť v době od 8. 4. 2011 do 10. 4. 2011 realizoval na pozemku v k. ú. Hybrálec stavbu skladu na palivové dříví o půdorysných 5,1 m x 3,1 m bez územního souhlasu. Za tento přestupek stavební úřad uložil stěžovateli pokutu ve výši 5.000 Kč a povinnost nahradit náklady správního řízení ve výši 1.000 Kč. Žalovaný stěžovatelovo odvolání odmítl, krajský soud pak zamítl jeho žalobu.

Stěžovatel podal proti rozsudku krajského soudu včasnou kasační stížnost. V ní uvedl, že řízení předcházející rozsudku trpí vadou spočívající v tom, že skutková podstata, z níž správní orgány vycházely, nemá oporu ve spisech. Krajský soud podle stěžovatele nevzal v úvahu, že jakkoliv se v daném případě jedná o dílo nespojené se zemí, jen volně spočívající na podkladních trámech, nebylo v řízení postaveno na jisto, zda se jedná či

nejedná o stavbu přenosnou, tj. případně podřaditelnou pod § 79 odst. 3 písm. j) stavebního zákona. Tato okolnost nebyla v řízení vůbec zkoumána.

Podle § 104 odst. 4 s. ř. s. kasační stížnost není přípustná, opírá-li se o důvody, které stěžovatel neuplatnil v řízení před soudem, jehož rozhodnutí má být přezkoumáno, ač tak učinit mohl. Nejvyšší správní soud ze spisu krajského soudu zjistil, že námitku odpovídající kasační námitce stěžovatel v řízení před krajským soudem neuplatnil. Proto je kasační stížnost nepřípustná a Nejvyšší správní soud jí podle § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. odmítl.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, jestliže kasační stížnost byla odmítnuta.

Podle § 10 odst. 3 poslední věty zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, byl-li návrh na zahájení řízení před prvním jednáním odmítnut, soud vrátí z účtu soudu zaplacený poplatek. Vzhledem k tomu, že stěžovatel složil na účet Nejvyššího správního soudu soudní poplatek za podání kasační stížnosti ve výši 5.000 Kč, rozhodl zdejší soud o vrácení tohoto soudního poplatku stěžovateli. Stěžovatel za tímto účelem určí účet, na který má být částka zaslána.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 23. října 2012

JUDr. Lenka Kaniová
předsedkyně senátu